

A homeopátiás gyógyítás alapelvei

1. Simile elv

2. Gyógyszervizsgálat

3. Potenciálás

1. Simile elv

A "simile elv" vagy más néven "hasonlósági szabály" alkalmazása a gyógyításban nem újkeletű dolog. Bár bevezetése Dr. Samuel Hahnemann német orvos nevéhez fűződik, maga Hahnemann is elismerte, hogy az "ötlet" nem tőle származik. Már a Védák könyvében is említenek egy olyan gyógymódot, amely a "hasonló a hasonlóval gyógyítandó" elven alapul.

Hippokratész volt az, aki határozottan megfogalmazta, hogy a gyógyítás két útja közül az egyik az *allopátia*, amely a gyógyítás során a *contraria* elvet /az ellentétesség elvét/ alkalmazza, azaz a betegnek a tünetével ellentétes hatású gyógyszert ad - lázcsillapító, fájdalomcsillapító, nyugtató, görcsoldó, stb. formájában. A másik lehetséges gyógyítási rendszer a *homeopátia* pedig mindig a hasonlósági szabályt használja. Hippokratésztől származik a következő mondás: "A betegség oly szerekkel gyógyítható, melyek a betegséghez hasonló tüneteket okoznak."

Hahnemann a híres kínafa kéreggel végzett önkísérlete után több száz növényi, állati és ásványi eredetű anyagot adott egészséges vizsgálati személyeknek. Megfigyeléseit összegezve azt találta, hogy amilyen tüneteket ez a szer kivált az egészséges embereken olyan tünetek gyógyítására használható fel a betegeknél, nagyon kicsi adagban.

Tehát pl. ha *Veratrum album*ot (fehér zúspából készült homeopátiás szer) adagolt egészséges vizsgálati személyeknek, akkor nagyon gyakran hasmenés lépett fel, melyhez sokszor hányás is társult. A hányást és a hasmenést nagyfokú gyengeség, sápadtság, verejtékezés kísérték, a vizsgálati személy nagyon fázós lett, mégis igen hideg italokat kívánt inni. S ha például egy beteg ugyanilyen tüneteket mutatott vírusinfekció vagy bakteriális bélfertőzés miatt, akkor jól lehetett gyógyítani a *Veratrum album* kis adagjával.

A simile elv használatának van egy másik vetülete is. Nagyon pontosan kell ismernünk a beteg tüneteit. Ahhoz ugyanis, hogy a homeopátiás szert kiválasszuk nem elég a klinikai diagnózis. Pl. három hasmenéstől szenvedő beteg - nagy valószínűséggel - három különböző homeopátiás szert kap, a tüneteinek megfelelően. Például a *Bryonia hasmenés* /jellemzője, hogy a beteg hasfájása és maga a hasmenés is a legcsekélyebb mozgástól fokozódik, viszont csökken, ha a beteg teljesen nyugodtan fekszik a fájdalmas testrészén - jelen esetben a hasán/. Vagy nézzük a *Colocythis állapotot*: a beteg rohamokban jelentkező görcsös hasfájásról panaszkodik, amely enyhül meleg borogatástól, ha a beteg összegörnyed, és ha a fájdalmas részt erősen nyomják. E kettő és a fent említett *Veratrum állapot*, mint látható, erősen különböznek egymástól.

A hasonlósági szabály alkalmazása egyben individualizálást is jelent. Meg kell néznünk, hogy milyen tünetek jellemzőek betegünkre. Mi az ami az ő panaszait megkülönbözteti a másik beteg panaszaitól. Mi az ami az ő tüneteiben egyedi és különleges. A homeopátiás szert ennek megfelelően választjuk.

Kényelmes helyzetben csak akkor vagyunk, ha pl. valamilyen járványos megbetegedés az érintetteknél ugyanolyan tüneteket okoz. Akkor elképzelhető, hogy pl. egy influenzajárvány idején a tünetek a legtöbb betegnél lefedhetők pl. *Gelsemium*mal vagy *Eupatorium*mal, stb.

Összefoglalva: a simile elv következetes alkalmazása azt jelenti, hogy a beteg tüneteit nézve, ezeknek megfelelően választjuk ki azt a homeopátiás szert, amely nagy adagban egészséges vizsgálati személynek adva maga is képes azokat a tüneteket kiváltani, amelyekről betegünk panaszkodik.

Dr Kürti Katalin

gyermekgyógyász-homeopata

Magyar Homeopata Orvosi Egyesület